

2006. július 5., szerda

P6_TA(2006)0302

Egy integráltabb iparpolitikai megközelítés felé

Az Európai Parlament állásfoglalása az EU gyáriparának megerősítésére irányuló politikai keretéről – Egy integráltabb iparpolitikai megközelítés felé (2006/2003(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel „A Közösség lisszaboni programjának végrehajtásáról: Politikai keretek az EU gyáriparának megerősítésére – Egy integráltabb iparpolitikai megközelítés felé” című bizottsági közleményre (COM(2005)0474),
 - tekintettel a fenti közleményhez kapcsolódó bizottsági munkadokumentumokra (SEC(2005)1215, SEC(2005)1216 és SEC(2005)1217),
 - tekintettel a Versenyképességi Tanács 2005. november 28-i következtetéseire,
 - tekintettel a 2006. március 23-24-i brüsszeli Európai Tanács elnökségi következtetéseire,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a fent említett bizottsági közleményre adott véleményére (INT/288 – CESE 595/2006),
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A6-0206/2006),
- A. mivel a fent említett bizottsági közlemény 27. egyedi ágazat versenyképességének részletes átvilágítása alapján munkaprogramot vázol fel a gyáripar elkövetkező évekre szóló iparpolitikájáról,
- B. mivel egy dinamikus és magas szinten versenyképes ipar, valamint a magas szociális és környezeti normák az európai gazdaságfejlesztési modell összetevői,
- C. mivel az EU gyáripara nyújtja az EU termelésének körülbelül 20 %-át, és 34 millió embert foglalkoztat, akiknek több mint fele kis- és középvállalkozásoknál dolgozik,
- D. mivel a Tanács elismeri a gyáriparnak, mint az új és innovatív termékek megteremtőjének fontosságát,
1. üdvözli a Bizottság közleményét, amely az elkövetkező évekre meghatározza a gyáripar politikai keretrendszerét és kiigazított munkaprogramját; e közleményt a meghatározott ágazati intézkedéseket és ágazatok közötti kezdeményezéseket összevonó, rendezett és kiegyensúlyozott iparpolitika kialakítása fő építőelemének tekinti;
 2. elismeri a gyáriparnak az EU-ban betöltött fontos szerepét; kiemeli hogy a gyártás, a szolgáltatások és a kereskedelem szorosan és növekvő mértékben egybefonódnak a modern üzleti környezetben; ezért erőteljesen támogatja az egységes európai szintű iparpolitika kialakítását annak érdekében, hogy fel lehessen venni a versenyt a globalizáció kihívásaival;
 3. emlékeztet arra, hogy az EU-nak arra kell törekednie, hogy ipari nagyhatalom maradjon, ezért nem szabad csupán a szolgáltatási ágazata fejlesztésével megelégednie;
 4. úgy ítéli meg, hogy az EU-nak gondoskodnia kell a versenyképességi stratégiák közös fejlesztéséről az ipar és a szolgáltatás területein, elterjesztve a bevált gyakorlati megoldásokat a vállalati környezet és a vállalkozói szellem tekintetében, amelyekhez hozzátartozik a vállalatok szociális felelőssége, valamint a férfiak és a nők közötti esélyegyenlőség;

2006. július 5., szerda

5. emlékeztet arra, hogy a lisszaboni stratégia célkitűzései olyan minimum-célkitűzések, amelyek megvalósítása tekintetében a tagállamoknak elkötelezettséget kell vállalniuk; megjegyzi, hogy az utóbbi időben több tagállam a gyáripart erősítő nemzeti politikákat fogadott el; úgy véli, hogy az elszigetelt nemzeti politikai intézkedések akadályozhatják az európai iparpolitika kialakítását, valamint hogy a tagállamok és a Közösség intézkedéseinek összehangolása mindkettőt erősítheti; sürgeti ezért a Bizottságot és a tagállamokat az e téren történő fellépés hatékony összehangolását célzó mechanizmusok kialakítására a kormányzatok, az ipar, valamint az érintettek európai, nemzeti és regionális szintű bevonásával;
6. emlékeztet arra, hogy a kormányintézkedések nem helyettesíthetők, amikor egy stabil, az ipar számára vonzó és jogilag biztos keret létrehozásáról van szó; hangsúlyozza, hogy a modern közsféra küldetése létfontosságú az infrastruktúrák létrehozásában, valamint az oktatás és az innováció előmozdításában;
7. úgy véli, hogy a nemzeti iparpolitikákat támogató és segítő közösségi politikának európai kiválósági központok kifejlesztésére kell törekednie, összhangot teremtve a helyi munkaerőpiac és a kutatási központok képességei között, anélkül, hogy figyelmen kívül hagyná a fejlődéshez igazodó politikai és makrogazdasági környezetet, bátorítva a beruházásokat, a jólétet és a minőségi munkahelyteremtést; üdvözli, hogy a Bizottság közleményében bevezeti az európai iparpolitika meghatározását; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy ennek a megközelítésnek nem csupán horizontálisnak kell lennie, hanem egyúttal az ágazati összefüggéseket is szem előtt kell tartania;
8. emlékezteti a Bizottságot, hogy az energiatakarékossági és hatékonysági intézkedéseket minden politikai területen fenn kell tartani; rámutat arra, hogy sok iparág esetében az energiaköltség fő tényezőként szerepel, ezért felszólítja a Bizottságot, hogy e tekintetben, az iparpolitika részeként javasoljon pontos intézkedéseket és programokat;
9. támogatja a bizottsági közleményben lefektetett kezdeményezéseket; üdvözli a 27 ágazat részletes elemzését és az ajánlások egyértelműségét; jelenleg azonban a kezdeményezések végrehajtását látja a fő kihívásnak; megítélése szerint a végrehajtás terén a koherencia hosszú távú biztosítása érdekében a javasolt kezdeményezések összehangolását egy főigazgatóságnak kell végeznie, a Vállalkozáspolitikai és Ipari Főigazgatóságnak, valamint a Tanács egy testületének, a „Versenyképesség” Tanácsnak; e vonatkozásban felhívja a Bizottságot, hogy 2006 vége előtt tájékoztassa a Parlamentet a kezdeményezések végrehajtásában elért előrehaladásról; egyben kéri a Bizottságot, hogy tanulmányozza az egyes kezdeményezések, például magas szintű csoportok, innovációs panelek és munkacsoportok nyújtotta előnyökről és hozzáadott értékükről rendszeresen, az adott ágazatra kiterjedően készítendő módszeres értékelés és mérleg lehetőségét;
10. ösztönzi a Bizottságot, hogy fordítson kellő figyelmet a gyáripar valamennyi ágazatára, és szükség szerint szüntesse meg a hiányosságokat mind az egyes ágazatok elemzése, mind a megteendő intézkedések vonatkozásában, tekintettel az egyes iparágakban tapasztalható magas fokú regionális koncentrációra;
11. elismeri a gyáripar versenyképessége megerősítésének szükségességét; üdvözli, hogy a Bizottság a hangsúlyt a vállalatok szociális felelősségére és a fenntartható fejlődés szükségességére helyezi; felhívja a Bizottságot, hogy fordítson egyforma figyelmet a munkakörülményekre, valamint a dolgozók egészségére és biztonságára a több és jobb minőségű munkahely megteremtése érdekében;
12. elismeri, hogy a tagállamok és az Európai Unió gazdasága szempontjából stratégiai jelentőséggel bíró ágazatok tekintetében folytatott európai iparpolitika a meglévő ipari ágazatok megerősítése, a belső piac nyitva tartása, szabályozása és azon versenytényezők számításba vétele által valósulhat meg, amelyek hatással lehetnek a rendelkezésre álló munkahelyek mennyiségére számos európai országban, továbbá valamennyi olyan európai iparág korszerűsítése útján, amely számára adottak vagy megteremthetők a versenyképességhez szükséges feltételek;
13. meggyőződése, hogy az európai gyáripar jövője a megnövelt hozzáadott értékben és a jobb minőségben rejlik; ezért aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az EU kereskedelme általánosságban még mindig a közepesen magas szintű technológiát igénylő és az alacsony-közepes szaktudást igénylő ágazatokban koncentrálódik; úgy véli, hogy mind az oktatás és mind a képzés minden szinten kulscs kérdés a munkaerő képzettségének javításában és a strukturális változások elősegítésében; sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a bizottsági közlemény nem fordít elegendő figyelmet az oktatásra, az egész életen át tartó tanulásra és képzésre; sürgeti a tagállamokat, hogy tegyenek fokozottabb erőfeszítéseket annak érdekében, hogy több fiatal diákot vonzzanak a műszaki és tudományos tanulmányok;

2006. július 5., szerda

14. üdvözlí a Bizottság azon véleményét, amely szerint a szakképzett és rugalmas szakmunka az Európai Unió legfőbb erőforrása és a versenyképesség legfontosabb eleme; szorgalmazza, hogy az EU mindent tegyen meg a munkavállalók szakmai továbbképzésének megerősítése érdekében, minden szinten, de különösen a képzettséggel nem rendelkező munkavállalók esetében;
15. ezen kívül hasznosnak ítéli meg a Bizottság azon javaslatait, amelyek célja a szakmai hozzáértés hiányának orvoslása az ipari ágazatokban az átláthatóság támogatása, valamint a minőségi szakmai ismeretek átadása és elfogadása által, lehetővé téve a szakképzettség terén jelenleg jelentkező igények és a szakértelem hiányával küszködő területek azonosítását;
16. megjegyzi, hogy határozottabban be kell fektetni a munkavállalók képzettségének javításába, nevezetesen operatív tudományos és technológiai programok végrehajtása által, biztosítva a képzésre kínált lehetőségek minőségi színvonalát és változatosságát a különböző tagállamokban;
17. felhívja a vállalatokat, hogy dolgozóik számára a lehető legjobb képzési feltételeket – a folyamatos képzés lehetőségét – biztosítsák, szabják meg a szükséges szakértelem mércéjét, és általános értelemben vállaljanak felelősséget a dolgozóik egész életét végigkísérő folyamatos oktatás és képzés tekintetében;
18. úgy ítéli meg, hogy az ismeretek és az új termékekre és eljárásokra vonatkozó kutatási eredmények alkalmazásának átadása még mindig túlságosan gyenge a gyáriparban, és különösen a kis- és középvállalkozásokban; e tekintetben egyértelmű szükségét látja a kutatói közösség és a piaci szektor között jelenleg húzódnó szakadék áthidalásának; meggyőződése, hogy különös figyelmet kell fordítani e probléma együttes leküzdésére, és sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy haladéktalanul terjesszenek elő határozott intézkedéseket ennek megoldására; ebben az összefüggésben emlékeztet arra, hogy a versenyképességi és az innovációs keretprogram nyújtotta lehetőségeket a lehető legnagyobb mértékben ki kell használni;
19. úgy véli, hogy figyelembe kell venni a mikro- és kisvállalkozások sajátosságait, mert problémáik nem hasonlíthatók a nagyvállalatok problémáihoz;
20. elismeri, hogy a konzorciumokban végzett kutatási tevékenységekhez nyújtott közvetlen támogatás mechanizmusait ki kell dolgozni a vállalatok, a kutatási egységek vagy egyetemi kutatócsoportok bevonásával, ezúton előmozdítva a szakértelem és a technológiák gyorsabb ütemű átadását;
21. a kutatással, fejlesztéssel és innovációval foglalkozó független szakértőkből álló magas szintű munkacsoport 2006-os „Egy innovatív Európa létrehozása” c. jelentésével egyetértve hangsúlyozza, hogy a KKV-ken kívüli egyéb vállalkozásoknak nyújtott állami támogatások célszerűek, amennyiben céljuk a más vállalkozásokkal, KKV-ekkel, a „nyílt innovációs csoportban” egyetemi létesítményekkel, kiválósági központokkal és együttműködésben folytatott kutatási és fejlesztési programokkal való együttműködés előmozdítása;
22. hangsúlyozza azt a tényt, hogy az Európai Unió jóléte az elsőrangú újító európai iparágak fejlesztésének függvénye;
23. üdvözlí a technológiai platformok koncepcióját, amely lendületet fog adni a piac követelményeinek megfelelő kutatási ágak fejlesztésének; úgy véli azonban, hogy nagyobb finanszírozás szükséges az innovatív termékeket létrehozó alkalmazott kutatások vonatkozásában; e tekintetben üdvözlí az Európai Beruházási Bank (EBB) szándékát, amely szerint jelentősen növelni kívánja a K + F területe és a KKV-k tekintetében a növekedést gyorsító beruházásokra rendelkezésre álló finanszírozást; emlékeztet a fent említett brüsszeli Európai Tanács következtetéseire, amely szerint 30 milliárd euró értékig várnak kockázati tőkét és garantált bankkölcsönöket az innováció támogatására és a K + F intézkedések végrehajtására; ösztönzi a Bizottságot és az EBB-t arra, hogy a magánszektorral együtt gyakorlati vonatkozásban is kövesse nyomon ezeket a következtetéseket;
24. hangsúlyozza azt a jelentős potenciált, amelyet a nanotudományok és a nanotechnológiák képviselnek, és nyomatékosan felhívja a gyáripart, hogy tájékozódjon a technológiai előrelépésekről és az e területet érintő 2005-2009 közötti időszakra szóló európai cselekvési programról azért, hogy ki tudja használni az egyes iparágak által kínált lehetőségeket és új távlatokat;
25. hangsúlyozza a finanszírozáshoz és a kockázati tőkéhez való hozzáférés nehézségeit, különösen az innovatív vállalatok alapítása és a KKV-k szempontjából; kéri ezért a Bizottságot, hogy szorososan vonja be az EBB-t és az Európai Beruházási Alapot az ágazati kezdeményezések munkájába;

2006. július 5., szerda

26. úgy véli, hogy nagyon hasznos lenne az ipar, az energia és a környezet területeire vonatkozó jogszabályok koherenciáját a fenntarthatóság és a versenyképesség javítása céljából felügyelő, magas szintű csoport létrehozása; felhívja a figyelmet arra, hogy nem csak az elektromos áram piacát kell elemezni, hanem a földgázét is, tekintettel ezeknek a gyáripár jövőjére gyakorolt jelentős hatására;
27. kiemeli, hogy a gyáripárt gyakran regionális koncentráció jellemzi; ezért sürgeti a regionális és nemzeti hatóságokat a gazdasági és szociális szereplőkkel való szoros együttműködésre olyan területek számára történő helyi stratégiai tervek kidolgozása céljából, amelyek az innovatív gyártócsoportok központjai, illetve azzá válhatnak; ebben az összefüggésben kéri, hogy a helyi stratégiák a javak és kutatási potenciál előállítására szempontjából elsőrendű ágazatok, valamint az egyes régiók nyújtotta valamennyi komparatív előny legjobb felhasználására irányuljanak; felhívja a tagállamokat a strukturális alapok lehetőségeinek e tekintetben történő teljes kiaknázására;
28. felhívja a figyelmet arra, hogy az európai iparpolitikai intézkedéseknek tekintettel kell lenniük az ágazati dimenzió mellett a területi dimenzióra is; az olyan övezetekben, amelyekben a gyáripari koncentráció igen erős, az ipar- és kereskedelempolitikát ennek megfelelően kell adaptálni; kéri tehát a Bizottságot, hogy kövesse tetteivel a közleményében bejelentett javaslatokat, és tanulmányozza a közös problémákkal és kihívásokkal szembesülő régiók közötti együttműködés megerősítésének lehetőségét, valamint a régiókban található a gyártótevékenységet folytató vállalatok közötti hálózat létrehozásának előmozdítási lehetőségeit, a megfelelő ipar- és gazdaságpolitikák fejlesztésének és összehangolásának támogatása céljából;
29. helyesli, hogy a Bizottság által megfogalmazott javaslat az iparpolitika integrációját és koordinációját vetíti előre a többi politika, így a kohéziós, a környezetvédelmi, a kutatás-fejlesztési és az energiapolitika vonatkozásában; tudomásul veszi a kohéziós politika és az iparpolitika között fennálló összefüggést, figyelembe véve, hogy az iparpolitika sikeréhez és az európai munkahelyi tanácsok fontos szerepének megerősítéséhez szükség van az infrastruktúrára és emberi erőforrásokra mind a különböző politikák közötti koherencia, mind a nagyobb társadalmi részvétel biztosítása érdekében;
30. úgy véli, hogy a környék nélküli nemzetközi versenyben lévő ágazatoknak közösen kell intézkedéseket elfogadniuk szerkezetátalakításuk és modernizációjuk elősegítése érdekében; e tekintetben számos kezdeményezést említ meg jó példaként – ilyenek például a LeaderSHIP 2015, a CARS21 és a textiliparral és ruháiparral foglalkozó magas szintű munkacsoport; miután sürgető a helyzet, ezen két ágazat esetében felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő konkrét javaslatokat 2006 őszéig, hogy azokat a Tanács az Európai Parlament véleményének megszületése után 2006 vége előtt elfogadja; üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy ágazatspecifikus kezdeményezéseket hozzon létre a gyógyszeripar, a vegyipar, a védelmi, az űrkutatási és a gépészeti ipar számára;
31. az a véleménye, hogy az ágazati szintet, a dolgozók szakszervezeteit, a fogyasztói és a munkáltatói szervezeteket aktívan be kell vonni a vitába annak érdekében, hogy az iparpolitika által nyújtott megoldások minél megfelelőbbek és kimerítőbbek legyenek;
32. hangsúlyozza a valamennyi érintett féllel folytatandó párbeszéd kialakításának fontosságát, és üdvözli a versenyképességgel, az energiával és a környezettel foglalkozó magas szintű csoport létrehozását;
33. üdvözli az Európai Globalizációs Kiigazítási Alapot; hangsúlyozza, hogy az Alapnak a globalizáció miatt elbocsátott munkavállalók munkakeresésben történő segítésére kell összpontosítania, főként képzett-ségük javításával, illetve átképzéssel;
34. továbbra is fenntartja azon véleményét, hogy a közösségi támogatásokat tagadják meg azoktól a vállalatoktól, amelyek az egyik tagállamban támogatást élveztek, és ezután tevékenységüket egy másik országba helyezik át anélkül, hogy maradéktalanul eleget tettek volna a nevezett tagállammal aláírt szerződésben vállalt kötelezettségeiknek;
35. felszólít a munkavállalók jogainak védelmére a gyártótevékenységet folytató vállalatok átszervezésekor, továbbá ezzel összefüggésben arra, hogy a munkavállalók képviselői szervei számára teljes mértékben biztosítsák a tájékoztatást;
36. kiemeli, hogy a szociális partnerek és a munkavállalók közötti párbeszédnek kulcsszerepe van a modernizációhoz kapcsolódó kérdésekben és az ágazat versenyképességének megtartásához vagy kialakításához szükséges változások elfogadása és végrehajtása módozatainak kialakításában;

2006. július 5., szerda

37. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen részletes elemzést az új tagállamokban a gyárpar jelenlegi helyzetéről és az előttük álló kihívásokról, valamint örködjön a közösségi joganyag megfelelő alkalmazása felett; ennek alapján a 25 tagállamról összesített adatokat lehet majd kapni, és ezen adatok alapján elemezni lehet a különböző ágazatokat, valamint ajánlásokat lehet megfogalmazni az iparpolitika folytatásának tekintetében;
38. kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki új támogatási cselekvéseket azon vállalkozások számára, amelyek exportálnak és főként kutatási és innovációs projektekbe fektetnek be;
39. sürgeti a Bizottságot, hogy összpontosítson a piacfelügyeletre, valamint a tisztességtelen verseny és a hamisítás elleni küzdelemre; felkéri a Bizottságot, hogy 2006 vége előtt terjesszen elő konkrét javaslatot a szellemi tulajdonjogok védelméről és érvényesítéséről; e tekintetben szükségesnek véli az erőfeszítések megkétszerezését a hamisítványok harmadik országokból való behozatala elleni harcban, a tagállamok közötti információcserét felhasználva és az áruk Európai Unió területére való belépési pontjain a legfejlettebb technológiákat alkalmazva az e gyakorlatok ellen folytatott harcban;
40. kéri a Bizottságot, hogy ellenőrizze és mérje fel, hogy a behozott termékek milyen mértékben felelnek meg az európai jogszabályoknak a környezetvédelem és a fogyasztók egészségének védelme szempontjából, valamint mérje fel, hogy ez milyen mértékben érinti az európai termékek versenyképességét;
41. hangsúlyozza a gyárpar piacra jutásának fontosságát; sürgeti a Bizottságot, hogy az érintett ágazatokkal együttműködve továbbra is tegyen erőfeszítéseket az európai vállalkozások versenyképességére esetleg negatív hatást kifejtő nemzetközi gyakorlatok, elsősorban szabályozások és támogatások azonosítására, és a kereskedelem és a beruházások nemzetközi jogszabályokat sértő akadályainak leküzdésére; a kétoldalú megállapodásokban jó lehetőséget lát a kihívások méltányos, átlátható és előrelátó módon történő leküzdésére, és arra, hogy a kölcsönösség elvét az unió kereskedelmi kapcsolatainak alapelvevé tegyék;
42. hangsúlyozza, hogy a környezeti kérdéseknek a politikákba és a gazdasági stratégiákba való beillesztését célzó jogszabályoknak bizonyos rugalmasságot kell hagyniuk a tagállamoknak a gazdasági és pénzügyi eszközök megválasztásában;
43. úgy véli, hogy a Kereskedelmi Világszervezet keretei között elfogadandó intézkedéseknek figyelembe kellene venniük az egyes ágazatok sajátos jellegzetességeit, és azokat a lehetőségeket és kihívásokat, valamint nehézségeket, amelyekkel az egyes tagállamoknak szembe kell nézniük;
44. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy folytassák a fenntartható fejlődés célkitűzéseit, megfelelő egyensúlyt létrehozva a gazdasági, társadalmi és környezeti szempontok között;
45. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.
-